YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)
19 päivänä helmikuuta 2002 *

Asiassa C-366/00,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään R. Tricot ja P. Panayotopoulos, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehenään J. Faltz,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/11/EY (EYVL L 73, s. 5) täydellisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut niistä säädetyssä määräajassa komissiolle,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.10.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.10.2000 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/11/EY (EYVL L 73, s. 5) täydellisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut niistä säädetyssä määräajassa komissiolle.

2 Direktiivillä 97/11/EY muutettiin ja täydennettiin tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40) sen varmistamiseksi, että kyseistä direktiiviä sovellettaisiin yhä yhdenmukaisemmalla ja tehokkaammalla tavalla. Direktiivin 97/11/EY 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 14.3.1999 ja että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska Luxemburgin suurherttuakunta ei ollut ilmoittanut komissiolle direktiivin 97/11/EY noudattamisen edellyttämistä toimenpiteistä, eikä komissiolla ollut tiedossaan mitään muutakaan seikkaa, josta se olisi voinut päätellä, että Luxemburg olisi toteuttanut tarvittavat toimenpiteet tältä osin, se päätti aloittaa tätä jäsenvaltiota vastaan EY 226 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisen menettelyn. Tämän vuoksi se osoitti Luxemburgille 5.8.1999 virallisen huomautuksen, jossa se antoi tälle kahden kuukauden määräajan huomautusten esittämistä varten.

4 Luxemburgin hallitus lähetti 23.11.1999 komissiolle asetusluonnoksen, joka oli hyväksytty 30.4.1999 ja joka koski tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia. Saatekirjelmässä todettiin, että luonnoksesta oli pyydetty Conseil d'État'n lausuntoa. Lisäksi todettiin, että asetuksen oikeudellinen perusta oli 10.6.1999 luokitelluista laitoksista annettu laki (Mémorial A 1999, s. 1904).

5 Koska komissio katsoi, että mainitulla lailla ei pantu täytäntöön direktiiviä 97/11/EY, vaan sen avulla ainoastaan voitiin antaa täytäntöönpanon edellyttämät säännökset, se osoitti Luxemburgin suurherttuakunnalle 26.1.2000 päivätyllä kirjeellään perustellun lausunnon, jossa se toisti arvostelunsa ja kehotti tätä jäsenvaltiota noudattamaan lausuntoa kahden kuukauden määräajassa.

6 Luxemburgin hallitus vastasi 17.4.2000 päivätyllä kirjeellään, että asetusluonnos oli edelleen Conseil d'État'n tutkittavana.

7 Tämän vuoksi komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

8 Conseil d'État antoi 14.11.2000 lausunnon, jonka perusteella Luxemburgin hallitus muutti asetusluonnostaan. Hallitus toteaa puolustuksessaan, että muutettu asetusluonnos esitettäisiin Conseil de gouvernement'lle vuoden 2001 alussa ja että asetus voitaisiin antaa tämän vuoden ensimmäisen vuosipuoliskon kuluessa.

9 Luxemburgin hallitus ei kiistä puolustuksessaan sitä, että direktiiviä 97/11/EY ei ole vielä pantu täytäntöön, mutta se väittää, että kaikki toimenpiteet on toteutettu, jotta täytäntöönpano voi tapahtua mahdollisimman pian, ja että näin ollen komission tulisi pikaisesti luopua kanteestaan. Luxemburgin hallitus katsoo, että sen hyvää tahtoa osoittaa, että edellisessä kohdassa mainitun asetuksen antamisessa noudatetaan kiireellistä menettelyä, että saman direktiivin täytäntöönpanoa tienrakennuksen alalla viimeistellään ja että vaikka tätä direktiiviä ei olekaan pantu täytäntöön, yleisten töiden ministeriö noudattaa sitä.

10 On muistettava, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä (ks. mm. asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta) ja että jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. mm. asia C-374/98, komissio v. Ranska, tuomio 7.12.2000, Kok. 2000, s. I-10799, 13 kohta).

11 Koska Luxemburgin suurherttuakunta ei kiistä sitä, että se ei ole toteuttanut direktiivin 97/11/EY noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa, jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa kannetta on pidettävä perusteltuna.

12 Pelkkä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteaminen merkitsee, että Luxemburgin viranomaisten pyyntöä, joka koski asian käsittelyn lykkäämistä sen odottamiseksi, että komission oletetaan luopuvan kanteesta, ei voida hyväksyä (asia C-47/99, komissio v. Luxemburg, tuomio 16.12.1999, Kok. 1999, s. I-8999, 12 kohta).

13 Edellä esitetystä seuraa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut direktiivin 97/11/EY 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

14 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Luxemburgin suurherttuakunta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/11/EY 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Macken Puissochet Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä helmikuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

F. Macken

kolmannen jaoston puheenjohtaja